Några tankar om kroppslig och mental ohälsa

Spara som PDF

Skrivet av Lennart - 28 oktober, 2012 - 15:08

Många kristna brottas tyvärr med andlig kamp och fördömelse när de är sjuka, och detta ofta beroende på att de bär på en felaktig syn på dessa ting.

Vi kristna måste först av allt konstatera att hela Jorden – med allt vad den rymmer – i och med syndafallet är lagd under *förgängelsen*, dvs nedbrytande krafter. Jorden skall nötas ut på samma sätt som kläder slits ut, och självklart gäller detta också allt som finns på Jorden.

> 1 Mos 3:17-19: ”Till Adam sade han [Gud]: ’Du lyssnade på din hustru och åt av det träd om vilket jag hade befallt dig: Du skall inte äta av det. Därför skall marken vara förbannad för din skull. Med möda skall du livnära dig av den så länge du lever. Törne och tistel skall den bära åt dig och du skall äta av markens örter. I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd till dess du vänder åter till jorden, ty av den har du tagits. Jord är du, och jord skall du åter bli.’ ”
>
> Rom 8:20: ”Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder.”
>
> Ps 102:26-27: ”För länge sedan lade du jordens grund, himlarna är dina händers verk. De skall gå under, men du förblir. De skall alla nötas ut som en klädnad, du skall förvandla dem som man byter kläder, och de försvinner.”

Förgängelsen ser vi tydligt i vår omgivning i det faktum att allt levande brys ner, slits ut och dör till slut. Även döda materiella ting slits ut och ”dör”. Detta tillhör alltså det normala här i vår värld, på denna sida av evigheten. Vår kropp tycks trots detta från början varit designad för ett evigt liv: alla celler byts ut vart sjunde år, huden läker sig av sig själv om vi får en skada, det finns inbyggda reparationsprocesser i cellerna, osv. ÄNDÅ slits vi ut, åldras och dör! Förgängelsen är alltså en kraft som verkar tvärs mot den genialiska arkitektur och de smarta funktioner som Gud byggt in i sin skapelse. Och till detta ”normaltillstånd” av förgängelse hör då också all slags ohälsa.

I detta sammanhang är det viktigt att betona att det inte är någon egentlig skillnad på kroppslig eller mental ohälsa, båda dessa ting beror på att vi befinner oss i denna förgängliga värld, en värld som hamnat där den är pga människans synd. Både kroppen och psyket kan drabbas av sjukdom. Självklart kan man med ett osunt leverne öka på risken för både kroppslig och mental sjukdom. T.ex. kan den som röker mycket lättare än andra drabbas av lungcancer och andra sjukdomar, och den som dricker mycket alkohol kan drabbas av flera allvarliga sjukdomar. Den som sysslar med droger eller ockultism kan lättare än andra drabbas av mental ohälsa, och kanske denna sorts ohälsa då kan ha med andemakter att göra, dock inte med nödvändighet. Den som blivit utsatt för övergrepp av olika slag, mobbning, förtryck, allvarlig stress, kan också drabbas av psykisk ohälsa. Både kroppslig och mental ohälsa kan dessutom vara medfött, alltså något som sitter i generna. Men ohälsa kan också komma helt utan en uppenbar anledning. Det är så det är här i denna förgängliga värld. Hur sådana här saker kan behandlas är ju väldigt olika, men vi kristna vet att själavård kan vara mycket bra när det gäller vissa former av mental ohälsa.

Sanna kristna har levt i dessa sanningar om vår tillvaro under långa tider, och de har också levt i Bibelns sanningar om en allsmäktig Gud. De vet därför från Bibeln att Gud kan bryta in i vår förgängliga värld och göra under av alla de slag – alltså även hela/bota människor med sjukdomar. Men om vi skall vara ärliga så måste vi också erkänna att helande tillhör det extraordinära. Helande är inget normaltillstånd bland kristna. Helande skall fungera som TECKEN på att Gud verkar bland sitt folk. Tecken är just något extraordinärt, annars skulle de inte vara *tecken* utan något normalt som folk inte reagerar på. Och Gud låter inte dessa tecken och under ske hur som helst; han låter dessa ske för att bekräfta sitt Ord, sitt evangelium. Det är alltså av största vikt att vi förkunnar GUDS evangelium och inget annat om vi skall få se sanna tecken och under som GUD ligger bakom och inget annat.

> Matt 16:20: ”Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och **bekräftade ordet** genom de tecken som åtföljde det.”

Men så kom Trosrörelsen och rörde till det för många människor. När jag samtalade med Sven Reichmann en gång, så sa han något i stil med dessa ord:

> ”Före 80-talet så kunde man bli förkyld, och sedan var det inget mer med den saken. Men när sedan Trosrörelsens förkunnelse dök upp på

> 80-talet i Sverige, ja, då kunde ingen som hört den förkunnelsen bli förkyld utan att få djupa teologiska grubblerier”.

Sedan blev det ännu värre, så att all mental ohälsa uteslutande kom att ses som verk av onda andar. Det blev alltså ingen befrielse för sjuka människor med den förkunnelsen, i stället blev många ännu mer betryckta då de som sten på redan tung börda dessutom trodde de var besatta. Besättelse är något som existerar, men en sann kristen människa kan inte vara besatt. Däremot kan en sann kristen människa bli sjuk i sitt psyke, och det kan ha alla möjliga olika orsaker. Det är varken fulare eller mer okristet att bli mentalt sjuk än att drabbas av någon form av kroppslig ohälsa. Ofta kommer t.ex. depressioner i samband med åldrandet, inte sällan ihop med demens, och självklart kan man inte rå för det.

Vi måste alltså inse att vi kristna i denna värld **inte** kan förvänta oss en fullkomlig hälsa. Skulle det varit som Trosrörelsen förkunnar, att alla kristna bara kan ”ta ut fullkomlig hälsa i tro”, då skulle ju dessa kristna inte heller drabbas av åldrande, och knappt heller av död eftersom de flesta människors död ju beror på just sjukdom. Så man bör fråga alla dessa stöddiga trosförkunnare varför de åldras, varför de har glasögon, varför de tappar håret och blir rynkiga osv, osv. Skall sanningen fram, så är de inte friskare än några andra i kristenheten.

Det problemfria livet med bl.a. fullkomlig hälsa kommer först till oss i samband med att Jesus kommer tillbaka. DÅ skall vi förvandlas och bli lika honom vad gäller kropp och karaktär. Tills den dagen kommer får vi ”nöja oss med” en försmak av det ”arv” som väntar på oss i himlen, och den försmaken är den Helige Ande, Hjälparen.

> Rom 8:20-21: ”Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder. Ändå finns det hopp om att också skapelsen skall befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet. Vi vet att hela skapelsen ännu samfällt suckar och våndas. Och inte bara den, utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt, också vi suckar inom oss och väntar på barnaskapet, vår kropps förlossning.”
>
> 2 Kor 5:1-5: ”Vi vet att om vårt jordiska tält rivs ner, så har vi en byggnad från Gud, en boning som inte är gjord med händer, en evig boning i himlen. Så länge vi bor i detta tält, suckar vi därför och längtar att få ikläda oss vår himmelska boning, ty när vi är klädda i den skall vi inte stå där nakna. Ja, vi som bor i detta tält suckar tungt. Vi vill inte bli

> avklädda utan överklädda, för att det som är dödligt skall bli uppslukat av livet. Och den som har berett oss för detta är Gud, som har gett oss Anden som en handpenning.”

Som du ser av dessa bibelord får vi sucka tillsammans med hela Skapelsen över den förgängelse vi alla lever under här. Det är så livet är på denna sida evigheten.

Dock måste jag göra detta tydligt: Jag tror att Gud vill frigöra oss från bundenhet och slaveri/träldom om vi väljer att leva med honom som vår Herre och Gud. Sådan bundenhet kan också orsaka mental ohälsa, men den tror jag Gud vill befria oss från. Vi är som kristna kallade till frihet, och vi har blivit lovade en barnaskapets ande:

> Rom 8:15: "Ni har inte fått slaveriets ande så att ni på nytt måste leva i fruktan. Nej, ni har fått barnaskapets Ande, och i honom ropar vi: 'Abba! Far!' "

Men en härlig tröst kan också vara den, att när vi är svaga (inte sällan beroende på ohälsa) då kan Guds kraft verka allt mäktigare genom oss. Det fick Paulus uppleva och det undervisar han oss om. Vi kan se samma sanning i Frank Mangs liv, kanske Sveriges störste evangelist genom alla tider. Han led med jämna mellanrum av depressioner. Kanske var den svagheten en nödvändighet för hans mäktiga tjänst?

> 2 Kor 12:10: ”Så gläder jag mig över svaghet, misshandel och nöd, över förföljelser och ångest, eftersom det sker för Kristus. Ty när jag är svag, då är jag stark.
>
> 2 Kor 12:9: ”men han [Gud] svarade mig: ’Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet.’ ”
>
> 2 Kor 4:7 Men denna skatt har vi i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från oss.

Vår bräcklighet är alltså en möjlighet! Förlikar vi oss med detta faktum blir livet lite lättare att leva; då slipper vi kämpa med en felaktig tro som på sikt inte ger någon annan frukt än prestationsångest, besvikelser och andlig utbrändhet. Men när det ändå blir jobbigt ibland, finns inget som hindrar att vi ber Gud om hjälp. Även om vi inte alltid kan räkna med helande eller problemfria liv, så har Gud i alla fall lovat att vara med oss under vår vandring här. Det skall vi inte ringakta.

Matt 28:20: ”Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.”

• Här har jag skrivit lite mer om helande från sjukdomar

Läs andra artiklar i Lennarts blogg